

[Lilli Gyldenkilde]

undervisningsministeren har sagt heroppe, og heller ikke i tråd med de faktiske forhold, når det gælder administrativ særbehandling. Vi har jo haft særbehandling i dette land. F.eks., som jeg sagde til hr. Helge Adam Møller – men jeg vil gerne gentage det, for det er jo vigtigt – gjorde man det en overgang på lærerseminarierne, hvor man ønskede at få nogle flere mandlige lærere, fordi man stort set kun havde kvindelige lærere. Det var et kvindeområde, men da man ønskede, der skulle være en bedre spredning, fordi børnene havde godt af, at der var undervisere af begge køn, lavede man positive særforanstaltninger for mænd, sådan at de fik fortrinsret til seminarierne. Her kunne man altså gøre det, og jeg kan også forstå på undervisningsministeren, at han har fundet sig til rette med, at man kan det, og at man også nogle steder skal prøve at gå videre.

Jeg er lidt spændt på, hvordan vi kommer videre med dette her i udvalget, men jeg tror på, at vi i hvert fald kan få fastslået måske i en beretning, at vi skal arbejde videre på nogle områder, selv om jeg godt kan se, at det heller ikke denne gang lykkes os at få forslaget i sin helhed vedtaget.

Jeg var lige ved at sige, at det gør heller ikke så meget, men selvfølgelig gør det det, for vi vil helst have vores forslag vedtaget, men det, der betyder meget for os, er, at vi, hver gang vi rejser diskussioner af denne slags, kommer et brette nøk videre. Det har erfaringen herinde lært mig, og det vil vi også komme efter dagen i dag, selv om vi ikke kan få dette forslag helt igennem.

Jeg skal herefter gøre et par bemærkninger til de enkelte ordførere. Jeg tror, det var hr. Tørnæs, som jo ved alting om kvoter, der sagde noget om kvoter i denne forbindelse. Jeg håber ikke, det er hr. Tørnæs' mening, at kvinderne skal være bifangster, der er ved siden af hele tiden. Men i øvrigt skal jeg ikke fortsætte sammenligningen med fisk.

Hr. Tørnæs var inde på, at det var et meget centralt styrende element, vi ville have fastlagt her. Vi har under behandlingen af tidligere forslag i dag sagt, at vi synes, det er udmærket, at der laves AER o.lign., og at vi også må styre mere centralt, for det er helt klart, at vi må det. Vi er jo kommet et stykke vej derved, at man centralt optager alle, der går i uddannelse, og så forsøger at indplacere dem, og det er da fornuftigt. Det ville da

være fjollet, bare fordi man er bange for udtrykket centralt styret, at lade være med at bruge et instrument, der lader sig bruge med den nye teknik, måske med det til følge at nogen kunne have fået en uddannelsesplads et andet sted end lige netop dér, hvor de bor, hvis de fik den tilbudt. Hvis man ikke har en central styring af disse ting, lader det sig jo ikke gøre, hr. Tørnæs, så lad os nu ikke gøre det dér med friheden såvel for Loke som for Thor og så alle vi andre væmmelige centralt styrende til hovedproblemet i denne sammenhæng, for det ville ikke være rimeligt.

Hr. Poulsgaard siger, at han ikke har i sinde at spilde mere tid på dette forslag, og det kan jeg godt forstå, for nu har hr. Poulsgaard jo spildt hele sin eftermiddag med at skulle sige noget om SFs forslag. Men jeg er lidt imponeret over, at han er blevet her, for det havde han jo ikke behøvet. Derfor må der alligevel være et eller andet, der pirker, i noget af det, vi her fremkommer med. Og i SF er vi glade for, at det er lykkedes os at pirke lidt til tankesættet selv hos hr. Poulsgaard. Det er godt, og det er vigtigt. For det er jo det, vi slås med her. Hr. Poulsgaard er et udmærket eksempel på, hvad det er, vi slås med; derfor har jeg gemt det her til sidst. Det er traditionerne, vi slås med, traditioner, som vi bliver nødt til at nedbryde, hvis vi skal komme videre i vores samfund, og selvfølgelig skal vi det. Derfor skal vi også ville spilde tid på at diskutere sådan noget som kvindernes placering i samfundet, herunder ikke mindst deres placering i uddannelserne og deres placering på arbejdspladserne, altså det at have en ordentlig uddannelse, et ordentligt arbejde og en ordentlig indtægt, sådan at man kan blive et ligeværdigt menneske. Det er det, det her handler om, hr. Poulsgaard, og jeg ved, at vi vil komme videre efter denne debat, selv om dette forslag ikke bliver vedtaget i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Poulsgaard (FP):

Fru Lilli Gyldenkilde, jeg tror, at du og jeg lider lidt af samme sygdom: vi er partissoldater. Mit parti har faktisk sat mig på alle disse fjollede forslag her i eftermiddag, og derfor var jeg nødt til at være her.

I øvrigt vil jeg bare sige, at vi er så rygende uenige, som man kan blive, for fru Lilli